

Zakboekje archiveren • Liber Amicorum Ludo Simons •
 Weblogs en bibliotheken • Ontsluiting van multimedia •
 Vernieuwing in wetenschappelijke en technische biblio-
 theken • Kennismanagement • In archieftijdschriften
 gelezen

Zakboekje Archiveren

Bij archiefinstellingen, bewaarbibliotheken en documentatiecentra zijn het geen onbekenden, de personen die met een oude schoendoos onder de arm op bezoek komen en zich vragen stellen over de waarde van hun 'archief' of de manier waarop ze het moeten beheren en ontsluiten.

Voor al deze mensen is het *Zakboekje Archiveren* een handige eerste kennismaking met de archiefwereld.

Deze publicatie is – zoals de promotiefolder aankondigt – de neerslag van een in 2003 door de Erfgoedcel Brugge-Brugge Plus vzw in samenwerking met de Brugse archiefsector georganiseerde basiscursus Archiveren voor verenigen. Op een zeer toegankelijke manier en kort en bondig wordt de lezer in vijf hoofdstukken ondergedompeld in de noodzakelijke terminologie, principes en methodieken. Sterk gestruc-

tureerd en voorzien van allerhande numerieke codes – ook al loopt dit soms verkeerd (p. 71) – passeren 'archiefvormer', 'roetinkt', 'micro-organismen', 'ordeningsplan' ... de revue. Voor de man met de schoendoos is dit wellicht geen catechismus waarin hij alle antwoorden vindt, maar het *Zakboekje Archiveren* biedt naast een hoop weetjes en detailinformatie waarschijnlijk wel voldoende houvast om zelf als volkomen neofiet de eerste stappen in het archief-landschap te zetten.

Voor de doorwinterde archivaris bevat deze publicatie weinig nieuws – voor overzichten van definities en dergelijke meer neemt de archivaris veeleer zijn toevlucht tot gespecialiseerde literatuur dan tot dit *Archiving for Dummies*-, hoewel...

Het feit dat het *Zakboekje Archiveren* mee een initiatief was van de Erfgoedcel Brugge, zorgt ervoor dat 'archiveren' niet eng-archivistisch wordt opgevat, maar dat ook aandacht gaat naar wat er in bewaarbibliotheken en documentatiecentra leeft. Ook voor de professional blijft het handig om weten dat gezien de kans op zelfontbranding 35 mm-nitraatfilms bij voorkeur niet in een zelfde lokaal worden bewaard als brandbare oorkonden of bouwplannen. En met het *Zakboekje Archiveren* heeft hij in zakformaat een bundeling van heel concrete informatie.

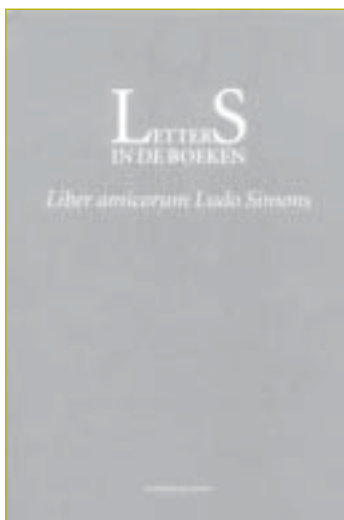
Toch ook een opmerking. De Archiefbank Vlaanderen, die digitaal een overzicht wil geven van zoveel mogelijk private en particuliere archieven in Vlaanderen – toch een van de paradepaardjes waarmee archiefminnend Vlaanderen recent kan uitpakken – lijkt in het *Zakboekje Archiveren* te weinig aan bod te komen. Archiefbank wordt vermeld (op p. 8 in voetnoot en op p. 112 in de bijlage), maar als het gaat over ontsluiting en archiefgidsen wordt er met geen woord over gerept. Een gemiste kans.

Zakboekje archiveren / Marijke Verschelde. - Brugge: Vanden Broele, 2004. - 119 p. - ISBN 90 5946 753 1

Bart De Keyser, Stadsarchivaris Hasselt
 bart.dekeyser@hasselt.be

Heerlijk, zo'n Liber amicorum

Toen Ludo Simons op emeritaat ging, was hij hoofdbibliothecaris van de Universiteit Antwerpen en hoogleraar aan de universiteit van Antwerpen en van Leuven. Het boek bevat 42 bijdragen over onderwerpen die verband houden met zijn activiteiten en nevenactiviteiten tijdens zijn loopbaan. De auteurs schrijven over taal, literatuur en geschiedenis. Hun teksten worden gebundeld onder een de titel ontleend aan een tekst van Stijn Streuvels: *'Letters in de boeken' (die onze ogen troosten in de zes donkere maanden van het*

jaar). De inleidende teksten vatten Ludo Simons' beroepsfuncties samen: conservator van het Archief en Museum voor het Vlaams Cultuurleven (AMVC), stadsbibliothecaris, universiteitsbibliothecaris, hoogleraar, én zijn speciale interesses voor het Neder-Duits, de Letteren in Noord en Zuid, cultuur en tolerantie en de Vlaamse Beweging. Dit gedeelte wordt afgesloten met een indrukwekkende bibliografie.

De bijdragen worden verder gegroepeerd rond vier thema's: 1. De Lage Landen, Nederlands, Nederduits; 2. Het boekenvak vroeger en nu; 3. Bibliotheken en verzamelaars; 4. Nederlandse Letterkunde. Elk thema wordt afgesloten met een bijzondere bijdrage, een brief, een schets, een gedicht van een bijzonder persoon als Kees Fens, Hugo Claus, Anton Korteweg, Hubert van Herreweghen, zijn vrouw Jo Gisekin...

Het moet een hele warme eer zijn als je vrienden, collega's, leraren of leerlingen, familie en vakgenoten je een *Liber amicorum* aanbieden. En voor een buitenstaander? Toen ik eerst de inhoud doornam dacht ik: veel onderwerpen die mij niet zo bekend zijn. Daarna herken ik de personen uit het vakgebied die een bijdrage hebben geschreven. Ik ben benieuwd naar wat ze schrijven en naar wat hun raakvlakken zijn met Ludo Simons. Er zijn ook onderwerpen die mijn aandacht trekken, waar ik meer wil van weten. Op het eind heb ik – een buitenstaander – al bij al een groot deel van dit *Liber amicorum* gelezen. Boeiend zo'n *Liber amicorum*, niet alleen om Ludo Simons en zijn werk beter te leren kennen, maar ook de hele hap uit het boekenvak waarvoor hij belangstelling heeft. 'Ik' – een *Liber amicorum* lezen doe je heel persoonlijk: jij leest dit en ik lees dat. Heerlijk dit *Liber amicorum*, een echt vriendenboek.

LetterS in de boeken: Liber amicorum Ludo Simons. - Kapellen: Pelckmans, 2004. - 367 p. - ISBN

Mia Brugmans, *Business Intelligence Inbev*
mia.brugmans@interbrew.com

Weblogs en bibliotheken

In juni 2005 lanceerde de VVBAD in alle stilte een weblog of blog: VVBAD blog (<http://vbad.typepad.com/blog>). Een blog is een soort onlinedagboek, een website met berichten die in de eerste plaats chronologisch geordend worden met de meest recente bovenaan. Zijn er heel wat blogs die de persoonlijke gevoelens en gedachten van hun maker weergeven, het medium is ook bijzonder geschikt om nieuwsberichten weer te geven. Vandaar dat ook de VVBAD voor een weblog koos, zoals eerder ook *Informatie Professional* (<http://www.informatieprofessional.nl/weblog/>) en het Overleg Kunstbibliotheken Vlaanderen (<http://www.okbv.be/blog/>) dat deden.

Het boek van Laurel A. Clyde, *Weblogs and Libraries*, is daarbij een handig hulpmiddel gebleken. Hoewel het alweer een jaar oud is en soms een beroep doet op onderzoek uit 2003 – wat gaat de tijd toch snel in deze technologische era – bevat het heel wat bruikbaar materiaal. De technologie is niet wezenlijk veranderd. Wie erover denkt om zelf een blog te starten, kan aan de hand van het boek een lijst opstellen met functionele eisen. Hij of zij vindt er de weg naar de belangrijkste spelers op de 'markt', zoals Blogger of Typepad en krijgt er een mooie opsomming van managementaspecten die erbij komen kijken bovenop.

Spectaculair is dat allemaal niet, handig wel. Maar dit is niet alleen een boek over weblogs, het is er ook één over bibliotheken. Prof. Clyde stelt de vraag naar het nut van blogs voor bibliotheken. De betere blogs kunnen een interessante bron van informatie zijn en Clyde somt er heel wat op. Ongetwijfeld is dit het onderdeel van het boek dat het snelst verouderd zal zijn. Maar opnieuw: het zet je wel op weg. Bovendien word je ook wegwijz gemaakt in het zoeken binnen de blogosfeer, wat niet zo evident blijkt te zijn.

Een bibliotheek kan ook zelf een weblog starten – vandaar ook het managementsluit in dit boek. Rond een blog kan ze gebruikers samenbrengen. Ze kan een blog gebruiken voor de marketing van diensten of voor interne communicatie. Eén gouden raad alvast: vergeet niet terug te linken naar de website van de bibliotheek.

Laurel A. Clyde, lid van de Australische diaspora van *teacher librarians*, professor aan de Universiteit van IJsland